

Qvadripartitae Conciones Stanislai Grodicii Societatis Iesv

Qvarum Primae, Timorem Sanctvm Incvtiunt; secundae Fidem Catholicam confirmant; tertiae Spem erigunt; postremae diuinam in nobis Charitatem excitant ...

Continet sex Dominicas Quadragesimae, & coenam cum paßione Domini

Grodzicki, Stanisław

Ingolstadii, 1609

Concio III. Compassio. Ecce filius tuus. Ecce mater tua.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56003)

CONCIO III.

Compassio.

Ecce filius tuus.

Ecce mater tua.

AD compatiendum Christo Iesu domi-
no nostro pro nobis patienti matriq;
ipius sanctissimæ, indeq; ad gratiarum acti-
onem pro tot & tantis in nos collatis bene-
ficijs meum & vestrum animum hac con-
citione concitare & incitare institui dilectif-
simi: Quam ad rem quo vtar exordio deli-
bero. Illud enim *O vos omnes qui transitis*
per uiam attendite & videte si est dolor sicut
dolor meus quod olim Ieremias de excidio
Ierosolimitano dixerat, nunc vero ecclesia
ad passionem Christi Iesu refert aptissimum
sane est: sed & illud Iob ad reges cum ipso
in terra septem diebus sedentes. *Miseremini*
mei, miseremini mei, saltem vos amici mei quia
manus domini tetigit me: haud ineptum huic
negotio mihi esse videtur. Itaq; illo vel ad
aliud tempus vel alijs (quod & fecerunt)
relictis: hoc parumper intueamur: & tum
verba ista perpendamus: tum quid hac die
nobis

*Scopus con-
cionis gra-
titudinis &
compassio.*

*Thren. 1. 2.
Inuitatio
ad hac &*

*Exemplum
amicorum
Iob.
Iob. 2. 13.
Iob. 19. 21.*

*Id vero
quia, mo-
dis nos ma-
gis obligat.
Iob. 2. 15.*

nobis sit faciendum inde colligamus. Quis enim in mundo amicitior Christo esse potest quam Christiani? Quæ vero manus grauior domini quam quæ hodie tetigit Iesum? Commisereri igitur ei debemus. Ad id vero faciendum ab istis amicis Iobi multis nominibus impellimur. Si enim Iobo amico suo compassi sunt reges (Sic enim illos scriptura vocat) quid nos qui cinis & puluis sumus facere oportet creatori & redemptori nostro Iesu? Si illi compatiebantur ei quem noxium esse putauerunt, quid nos illi quem innocentissimum esse scimus? Si illi compassi sunt amico in sterquilinio sedenti, qui compatiamur nos Deo nostro in cruce pendenti? Si illi compassi sunt vlcere percusso à Sathana, quid nos tot, talibus, & tantis tormentis, affecto ab ijs quibus nunquam benefacere cessabat? ægros eorum curando, à dæmone eos liberando, mortuos suscitando, & innumera similia beneficia eis præstando. Deniq; si illi condoluerunt ei quem manus domini tetigerat ad dandum exemplum patientiæ, quid nos facere necesse est eius respectu quem non solum hac ratione sed etiam ideo tetigit manus Dei patris, ut pro nobis nostrisq; sceleribus satisfaceret? quod & perfecit superabundanter. Quare si reges illi videntes Iobum tam afflictum, exclamantes plorauerunt ex com-

*Ergo faci-
endum.
Iob. 2. 12.*

commiseratione, faciamus & nos obsecro
idem: tum inde tum ex contritione & com-
punctione: Sciderunt illi vestimenta sua
scindamus & nos *corda* nostra, vt scriptura
monet. sparserunt illi ex humilitate & do-
lore *puluerem super caput suum in cœlum*. Mor-
tificemus & nos ac humiliemus corpora
nostra: simulq; gemitus ac alia doloris si-
gna, mittamus in cœlum. Sederunt reges
cum Iob in sterquilinio decumbēte septem
diebus. Sedeamus nos quoq; obsecro cum
rege nostro Christo Iesu nunc quidem vna
vel altera hora, postea vero toto vita nostræ
tempore sterquilinum (vt ita dicam) id
est passionem ipsius abiectione & fœtore i-
gnominia plenum, deuote recolentes. De-
niq; audierunt illi Iobum comiserationem
ab eis petentem ac dicentem, *Miseremini mei,
miseremini mei saltem vos amici mei quia ma-
nus domini tetigit me*: audiamus etiam nos
Iesum eadem verba è cruce ad nos profe-
rentem & tam pro se quam pro matre sua
compassionem à nobis postulantem, & iure
suo exigentem.

Quod vt præstemus commodius iuxta
duo themata duas huius concionis partes
faciemus. Et primum quidem illud. ECCE
FILIVS TVVS Beatissimæ virgini Mariæ
matri Dei: Alterum vero ECCE MATER
TVA. nobis applicabimus, non eo quidem

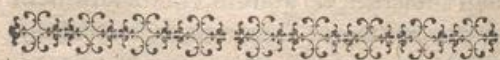
Ggg 3 quo

Ioel. 2. 19.

*PROP. Bi.
partita.*

*Ordinis im-
mutatio.*

quo à Christo Iesu, plura sunt: sed eo qui nostro pposito seruit modo ac ratione. Christus enim primum ECCE FILIVS TVVS parenti suæ dixit, hisq; verbis dilectum sibi discipulum Ioannem ei cõmendavit. Nos vero ipsi virgini matri vt dixi illa accõmodabimus & de Christo intelligemus. Secundam vero, ECCE MATER TVA ad dilectum sibi discipulum direxit, per quæ ipse Iesus virgo existens virginem matrem suam Ioannis virginis curæ & patrociniõ comisit. Nos vero verba illa genti Christianæ appropriabimus: Da Christe Iesu id ita faciamus vt & tibi & parenti tuæ deuote condolentes: à vobis in illa die misericordiam obtinere valeamus.

PRIMA PARS.

ECCE FI-
LIVS TV-
VS Virgo
Maria.

PRIMUM
Verbum
MVLLIER.

CVM VIDISSET ERGO IESVS pendens in cruce, MATREM suam, Mariam virginem: ET DISCIPVLVM STANTEM QVEM DILIGEBAT: se ipsum intelligit qui hæc scripsit Ioannes. DICIT MATRISVÆ: MVLLIER ECCE FILIVS TVVS. Hæc Iesus: ego vero cum ea qua par est reuerentia inquam OMVLLIER non

ER non mulier? Mulier quia sc̄mina, non
mulier quia virgo: Mulier quia filium ha- *Mulier nō*
bes, quod solent mulieres: non mulier quia *mulier tri-*
in corrupta permanes, quod non solent mu- *placiter.*
lieres. Mulier deniq; quia ita te vocat, fili-
us tuus Iesus, non mulier quia in sc̄mineo
pectore corgeris virile. Quid enim hic, in *Astut mo-*
monte inquam Caluaria pendente in cruce *rienti IE-*
filio tuo facis? Legimus Agar vxorem A- *SV.*
brahæ cum *consumpta esset aqua in vtre quam*
illi Abraham pro itinere dederat abieccisse *Non ut A-*
filium suum Ismaelem *subter vnā arborem* *gar.*
ipsamq; à longe sedisse & dixisse *Non videbo*
morientem puerum: tu vero non longe stas,
sed cruci adstas: ita vt te filius in summis
doloribus constitutus, & iam moriturus al-
loqui posset. O MULIER nō mulier. Quid?
quod omnes discipuli (præter Ioannem) *Non ut di-*
qui & viri erant & animosi apparebāt, pro- *scipulis.*
mittentes se cum Christo ad mortem ituros,
omnes fugerunt, omnes se absconderunt:
tu vero sequeris, tu compares! O MULIER
non mulier. Sed quid hic agis ò virgo pu- *Sed intre-*
rissima, inter nebulones istos impurissimos? *pide Hinc.*
Quid ò columba candidissima inter coruos
istos aterrimos? nonne times ne sicut fili-
um tuum in crucem egerunt: ita saltem o-
culos tibi estodiant? O MULIER non mu- *1. Doctrina*
lier. Nolite mirari dilectissimi, amor enim *offerre Deo*
hæc omnia facit: & ex amore procedens *liberos ut*
Ggg 4 compas *illa.*

compassio. Vos vero accipite duas doctrinas tum mulieres à scemina tum viri è virili corde. Vna est vt cum videritis voluntatem Dei vestros liberos ad seruiendum sibi aut religionem vocantis, ne impediatis rogo: sed offeratis eos potius: sicut beata virgo obtulit filium suum Iesum hodie Deo patri omnipotenti quia hanc fuisse ipsius voluntatem noverat. Altera est vt memores dicti illius Christi Iesu, *vbi est thesaurus tuus ibi est & cor tuum*, cogitetis virginem matrem quia id bene à filio didicerat, illumq; plus quam vlla creatura amabat voluisse etiam corpore illi astare. Amabat enim Iesum amore tum naturali, tum morali, tum diuino summopere. Nos quoq; pro virili parte nostra imitari eam studeamus. O virgo beatissima impetra nobis hanc quoq; gratiam à filio tuo ut illi non solum in prosperis: sed etiam in tribulationibus & libenter & diligenter assistere studeamus.

*SECUN-
DVM Ser-
bum.
ECCE
Confertur
cum alijs
ecce.
1. Isaia.
Isaia. 7. 14.* Secundum verbum Christi ad Mariam est breue illud sed ponderosum ECCE Quod permittit me virgo sanctissima cum alijs ECCE quæ vel de te, vel ad te, vel à te prolata sunt conferre: vt videamus quæ sit inter hoc ECCE & illa: tum convenientia tum discrepantia. Audio itaq; olim prophetam de te dicentem: *ECCE virgo concipiet* Audio & Angelum eadem ad te repetentem

*Matt. 6. 21
2. Astare
Christo est.
am in ad-
uersus.*

tem ECCE concipies in utero & paries filium. *Luc. 1. 31.*
 Sed ô quanta differentia? Illa enim ECCE *2. Gabrielis*
 plena gaudij: hodiernum vero ECCE ple-
 nū maroris est. Sed & ex ore tuo audio ibi-
 dem ad Angelum ECCE *Ibidem 38.*
3. ipsius B.
V.
Conueni-
entia inde-
que doctri-
na.
Ancilla domini si
at mihi secundum verbum tuum. Pulchrum
 & sapientissimum ecce, ex quo colligo idem
 te hodie dixisse patri æterno: & sicut tunc
 ita etiam nunc submisisse voluntatem tuam
 voluntati diuinæ, O diuinum ecce. Utinam
 sicut valemus ita velimus, illud te impetra-
 te imitari: neq; velimus unquam quie-
 quam aliud quam quod scimus velle Deum
 nos velle. Cæterum quo ad rem ipsam at-
 tinet video magnum inter hoc & illud EC-
 CE discrimen. Illud enim tuum ecce illi *Differen-*
tia.
 co subsecuta est verbi incarnatio in vtero
 tuo, quod postea & cum lætitia peperisti &
 cum iubilo enutriuisti. At dum hodiernum
 ECCE à filio tuo diceretur, video illum qui
 olim cū exultatione concipiebatur in vtero
 tuo: hodie extrema cum tristitia cum sua
 tum tua in cruce soluere peccata mea. O
 dolor O compassio.

Compassio.

Verum & aliud ECCE quod in domo *ECCE.*
 Elizabethæ cognatæ tuæ protulisti dicens. *Luc. 1. 48.*
 ECCE enim ex hoc beatam me dicent omnes ge- *4. diuersis*
 nerationes. O quam diuersum est ab hodi- *eiusdem B.*
 erno ECCE? in quo videntur te miseram *V.M.*
 vocare tum Iudæi tum Ethnici in quibus
 Ggg 5 tunc

tunc comprehendebantur omnes generationes. O quam vere potuisti tunc dicere illud progenitricis tuæ cognatæ Obed, aui

Ruth. 1, 20. *Dauid. Ne vocetis me Noemi (id est pulchram) sed vocate me Maria (id est amaram) quia amaritudine valde repleuit me omnipotens. Quis enim filio tuo excepto, vnquam maiorem habuit animæ amaritudinē, quam eam quā tu sensisti hodie? Itaq; si Noēmi repleuerat amaritudine valde Omnipotens, quia abstulerat illi filios, qui & homines tantum, & morte naturali mortui erant: quanto maiori amaritudine repleuit te idem Omnipotens, quando videbas filium tuum eundemque filium Dei pendentem in patibulo? O dolor, ô compassio. Quid vero dicam de Ecce senis Simeonis prædicentis de filio tuo, *Ecce positus est hic in ruinam?* Dicam hoc ecce hodie maxime completum fuisse. Subdit enim Simeon, *Et in signum cui contradicetur, Et tuam ipsius animā* (te alloquitur, ô virgo) *pertrāsibit gladius.* Quæ enim maior fuit ruina quam ista? quæ contradictio horribilior quam ista? quis gladius acutior non corpus, sed iuxta hanc prophetiam animam tuā penetrans, quam iste? O quanto libentius suscepisses gladium materiale penetrantem cor tuum: quam gladium istum affligentem animam tuam. Deniq; multis omissis illud tuum, *Ecce pater tuus, Et ego dolētes quereba-**

*5. Simeonis
senis simile.
Luc. 2, 34.*

*6. Iterum
B.V. & si
mille & dis
simile.
ibid. v. 48.*

mus te, habet quidem ratione doloris cuius meminit, aliquam similitudinem cum hodierno ecce: at longè maiorem dissimilitudinem. Ibi enim quem cum dolore quæsuisti cum lætitia congratulantibus tibi doctoribus de tali filio inuenisti: at hodie vndique dolor, vndiq; angustia, quia quæ cum mœrore quæsuisti cum cruciatio, & in cruciatibus reperisti. Quando vel in quo loco nescimus. Illud scimus te, & multum doluisse, & sub cruce fuisse, vbi consolatio nulla, acerrima vero acerbitas vndiq; fuit. Ante Judæi sublannâtes, retro Apostoli fugiētes, à dextris filius pendens in patibulo, à sinistris latro nequam blasphemans, supra sol lumen suum denegans, infra terra tremens, petra scissæ, sepulchra hiantia O horror. O compassio.

At rogo te, ô bone Jesu, qui consolaris omnes in angustiis, & tribulationibus constitutos, cur non solaris matrē tuam, columbam tuam, adeo dolentem, adeo tui causa se affligentem? Memini te cum ad Nain oppidum vidisses viduam flentem defunctum filium suum *miserordia motum super eam*, dixisse, *Noli flere*: neque satis fuit hæc dixisse, sed & filium ipsius resuscitasti, & viuum eidem dedisti: nunc vero ecce stat mater tua dolorosa iuxta crucem lachrymosa dum tu filius suus pendes in ea paulo post
mori-

TERTIUM
VERBUM
FILII
APOSTROPHA
AD CHRISTUM
ET QUASI
OBIECTIO.
Luc. 7. 13.
Ibid. 8. 15.

moriturus. Cur ergo δ pie, eius non leuas dolorem? Audio quidem te dicentem illi MVLIER, ECCE FILIYS TVVS: Sed non intelligo, quale hoc sit solatium: nempe accipere pro Iesu Joannem, pro magistro discipulum, pro Deo hominem. Inæqualis sanè commutatio, propterea etiam non videtur solida consolatio. Cur quæso δ benignissime IESV, saltem non ablegasti illam per hoc triduum alio, vt non vidisset tuam passionem, proinde non sensisset tantum dolorem, tantamque amaritudinem: quantam nullus vnquam hominum præter eam sensit. Nam duplici in primis è fonte manare dolorem video. Primum ex amore qui quo est ardentior eo dolor inde profluens est intensior. Hoc docet experientia hoc scriptura ipsa. Ideo enim vnus prophetarum inquit, *luctum vnigeniti fac tibi planctum amarum*: alter vero *plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ*, quia dolor matris pro filio vnigenito: & sponsæ pro tali sponso est validissimus. Secundo oritur & crescit dolor, ex magnitudine pcenarum quas patitur is quem amamus. Ista vero omnia hic valde concurrunt. Etenim luctus matris tuæ de te dulcis Iesu fuit luctus vnigeniti, nullum enim præter te habuit filium, vel filiam vnquam: proinde teste propheta habuit *planctum amarum*. Insuper

Alia obiectio.

Duo fontes doloris.

1. Amor.

Ier. 6. 26.

Ioel. 1. 8.

2. Gravitas pcenarum.

Omnia in B. V. concurrunt.

super plangebat quasi virgo, virgo enim erat, & virgo purissima non agnoscens virum plus tamen te amas quam vlla sponsa amavit virum suum: Quid dico? Imo assero nullum vnquam in mundo extitisse amorem feruentiorem: (tuum solum excipio) eo quo te amavit mater tua. Cur ergo eam aut non solaris, aut ita vt vidimus solaris?

Respondebit Christus Jesus, quod iam olim per prophetam dixerat, *Non enim cogitationes meae cogitationes vestrae: nec viae vestrae viae meae.* Cogitationes vestrae terrena sapiunt, cogitationes meae caelestia petunt: viae vestrae consolationes quarunt viae meae tribulationes ingerunt. Quamuis neque hic consolatio desit. Ideo enim mulierem voco ne matris nomine magis magisque viscera eius torqueantur. Ideo discipulo eam committo, vt habeat qui curam eius gerat: Ideo filium eum voco, vt dolorem eius ex absentia mea leniam. Ideo denique praesentem illam morti meae esse volui, tum vt plus meriti acquireret: tum vt alios ad patientiam in tribulationibus animaret: tum vt omnes scirent de minem sine illis ex hac vita ad illam requiem peruenire posse. Si enim *domina princeps, caeli que regina, facta est sub tributo*, tributum videlicet huius mundi, id est dolores, afflictiones, angustias, mihi per-

*Responsum
Christi ad
primam
obiectionem.
Isa. 55. 8.*

Ad secundam.

*Thren. 1. 1.
Regina sub
tributo.*

*Doctrina
pernecessa-
ria de tri-
bulationib.*

hi persoluedo: quis seruorum liberum se ab iis fore pollicebitur? O doctrinæ salutare. O diuinus tuus in nos amor, Christe Jesu. O vnam ita hæc reuoluamus iisque vtamur vt delicati esse desinamus: Que enim doctrina tum in prosperis, tum in aduersis instructione hac excellentior dari potuit? Docemur enim vt siquidem tribulamur cōsolationem capiamus ex matre Dei, quæ quamuis sanctissima esset, doloris tamen tributum Deo Patri reddere debuit: Sin vero consolamur, vt ipsi nobis pœnas, & pœnitentias imponamus ne à tribulationibus liberi à gloria quoque quod absit excidamus & euacuemur; quandoquidem nõ nisi per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. Sit nomen tuum Christe Jesu pro hac quoque doctrina benedictum in sæcula.

Ab. 17. 21.

*QVAR-
tum Serbō
TVVS.
Apostrophe
ad B.V.*

Luc. 1. 32.

Ibid. 35.

Cæterum ad beatissimam Virginem reuertamur, & paucis concludamus. Ad te igitur rursus meum conuerto sermonem, O sanctissima, & non dico iam amplius mulier. Sed dico, ô mater Dei, ECCE FILIVS ille inquam filius, de quo olim ad te Angelus inquit, & filius altissimi vocabitur. Proinde & ipse altissimus filius Dei naturalis. Nec vero altissimi tantum filius, sed & TVVS: TVVS filius est. Tu enim illum superueniente in te Spiritu sancto concepisti,

tu

tu virgo permanens peperisti, tu vberē de
 ccelo pleno lactasti, tu triginta penē annis *Luc. 1. 51.*
 quibus tibi subditus fuit obedientem sen-
 sisti: Quem postea salutaria docentem, mi-
 racula facientem, mansuetē se gerentem, nō
 contententem, non clamantem sed nec a-
 rundinem quassatam cōfringentem nec *Mat. 12. 20*
sumigans extinguentem sed omnibus bene-
 facientem, aspexisti: nunc autem pro his o-
 mnibus à suis Judæis actum in crucem eum
 aspicias, ECCE FILIVS TVVS, qui olim
 pendebat ab vberē tuo, nunc pendet in pati-
 bulo meo. Et qui olim latus tibi obediebat
 nunc tristis clamat, DEVS MEVS, DEVS *Mat. 27.*
 MEVS, V T QVID DERELIQVISTI *46.*
 ME? Quid tibi est animi, ô mater hæc in-
 tuenti? Forte dixisti illud patris tui Davidis.
Quis mihi tribuat vt ego moriar pro te fili mi, *2. Reg. 18.*
fili mi. At non tu pro illo, sed ille pro te, & *33.*
 pro toto genere humano mori debet. Nisi
 enim ille mortuus fuerit, nullus in æternum
 superstes erit.

Sed ad vltimum quod nunc dico tibi, O *Quomodo*
 mater Dei accedo. ECCE FILIVS TVVS, *synagoga*
 inquam, sopitus non vt à te olim benigne, *sopitus te.*
 sed nunc à nouerca nequiter & crudeliter, *sum.*
 synagogam intelligo, quæ verē nouerca pes-
 sima dici potest. Illam enim Iesus sicut ma-
 trem honorauit, ipsa vero gratitudinis ergo
 quid egit? Soporem induxit Jesu. Quo-
 modo

modo? Et simili & contrario vobis, ô matres modo. Quid enim vos agitis cum filiorum vestrorum oculis somnum accersitis? Id videlicet quod omnes experti sumus. Primum lectum mollissimum adornatis, dein infantem fasciis preciosis inuoluitis, tum funiculis bislinis ac carbasinis ne excidat alligatis: tum tenebras fenestris clausis inducitis, cunas præterea vt citius obdormiat agitis, sed & cantiones nonnumquam adhibetis, post quæ tandem obdormit puer. Quæ omnia te quoque, ô Maria virgo huic filio tuo olim iuxta statum tuum fecisse, credendum est. At nunc, ô quam diuersimode id à synagoga malignantium fieri video! Quis enim hic lectus?

Psal. 40. 4. crux dura & dura: de qua olim Propheta, *uniuersum lectum eius versasti in infirmitate eius.* Quæ fasciæ? nullæ: nudus enim pependit in ligno. Qui funiculi? paulo ante canabini & ferrei acerbi satis, nunc vero longè atrociores, nempe obtusi clauis, manus pedesque ne è cruce libatur transuerberantes, vel fodientes potius, vt Dauid prædixerat, dicens, *Foderunt manus meas, & pedes meos.* O immane spectaculum? Quæ vero agitatio? Sæua nimis quando in cruce, & cum cruce agitatus, & eleuatus est Christus Iesus summis cum doloribus. Quæ cantiones? Irrisiones, scommata, BLASPHE-

MIÆ,

MIÆ, quas MOVENTES CAPI-
 TA SVA scelerati illi euomebant. Deniq;
 sol obscuratur & obducitur tenebræ, non à
 Iudæis sed à Deo, ne quid huic actui desit, ac
 tandem *cum clamore valido & lachrymis* teste
 Paulo, seu vt Marcus habet EMISSA *Heb. 5. 7.*
 VOCE MAGNA expirauit. & obdor- *Mar. 15. 37.*
 miuit. te ò mater præsentè, te intuente, quo
 cum gemitu, singultu, dolore, & cõmisera- *Dolor inde*
 tione, quis enarrabit? imo quis vel mente *Des matris.*
 capiet ipsa? Quis verò pro dignitate tibi
 compatietur sicut tu filio tuo es compassa?
 Nemo equidem. Quare cum id nullus no-
 strum ex se facere queat, à te ego meo & to- *Oratio ad*
 tius huius populi nomine, ò Virgo benign- *illam.*
 nissima, O mater Dei sanctissima rogo &
 obsecro, vt nobis à filio tuo impetres quo
 memores quomodo tu ò *domina gentium Thren. 1. 1.*
 facta es hodie *sub tributo* dolorù & afflictio-
 num licet nullum vaquam peccatum etiam
 originale habueris, nos nos quoque qui ta-
 li tributo infinitis modis obnoxii sumus, il-
 lud filio tuo & fideliter & alacriter persolue- *Tributa*
 re facias. Tributum inquam contritionis *Varia quæ*
 & doloris validi, pro peccatis nostris, vt si- *debemus.*
 mus similes ijs quæ plangunt aut vnigeni-
 tos aut sponfos suos: tributum item com-
 passionis vt tibi & filio tuo pro nobis pati-
 enti vt par est compati studeamus: tribu-
 tum obedientiæ, vt voluntatem nostram

Hhh cum

cum voluntate Dei semper coniungamus. Tributū patientiæ in omnibus tribulationibus, vt eas læti suscipiamus, sustineamus, amemus, tributum proprię mortificationis vt eam incessanter cum ad bonum nostrum tum ad laudem Iesu adhibeamus, tributum denique mortis vt eam piè & sanctè, subeamus, sanguinem etiam nostrum si ita ei visum fuerit libenter pro eo fundēdo qui hodie suum diuinum pro nobis effudit liberalissimè.

SECUNDA PARS.

*ECCE IESVS
MATER
TVA, o popule
Christiane.*

R Estat ex themate alterum Christi Iesu domini nostri **ECCE** è cruce editum. **ECCE MATER TVA** inquit ille ad Ioannem, loquens de matre non Ioannis sed sua quam tamen quia tutelæ Ioannis committebat matrem ipsius vocat, monens tum vt veneraretur eam sicut matrem, tum vt seruiret ei sicut matri, tum vt obsecundaret illi sicut matri. Quod et fecit Ioannes. Nam subiungitur **EX ILLA HORA ACCEPIT EAM DISCIPVLVS IN SVA**, aut bona, si quæ habebat quod incertum: aut obsequia quæ illi toto vitæ ipsius

ipsius tempore exhibuit, quod certissimum.
 Nos verò sicut in priori ita in hoc vertamus
 stylum, et sicut illud, ECCE FILIVS
 TVVS non de Ioanne de quo dictum fuit
 a Chrillo, sed de ipso met Iesu intelleximus
 ita hoc ECCE MATER TVA non
 Ioanni sed nobis applicemus. & per ma-
 trē non virginē gloriosā sed ipsum Chri-
 stum Iesum capiamus Itaque tibi o pop:
 Christiane dico ECCE MATER TVA
 En ò fratres mei Christus Iesus est mater ve-
 stra. Qui mater inquis si vir? Mater equi-
 dem tum propter autoritatem qua maior
 nulla, tum propter rationem qua vix po-
 tentior vlla: Autoritas est ipsius Dei qui sic
 per Isaiam loquitur: *Audite me qui portami-
 ni à meo utero qui gestamini à mea vulua.* Quis
 vero in utero portat nisi mater? Mater ergo
 est Deus, mater Christus Iesus filius Dei ve-
 rus Deus. Idcirco post aliquot capita in-
 quit. *Nunquid obliuiscit potest mulier infantem
 suum ut non misereatur filio uteri sui? & si illa
 oblita fuerit ego tamen non obliuiscar tui.* Ecce
 enim in manibus meis descripsite. O quam id
 verum, o quam accommodatum historiae ho-
 diernae? Aspiciete manus domini Iesu in qui-
 bus inscripti sumus, non celte in silice quod
 Iob optauit. sed clavis tanquam penna, &
 sanguine velut atramento, in Iesu carne
 æterna, quod diuina bonitas excogitauit:

*Mater nõ-
 stra Deus,
 teste Scriptis*

Isa. 46. 3.

Isa. 49. 15.

*Christus
 descripsit
 nos in ma-
 nibus suis.
 NOTA.
 Iob. 19. 24.*

Sit ipsa benedicta in secula. si mus nos grati dilectissimi continuas illi pro tanta nobis præstata gratiã gratiarum actiones agentes, & præcauentes ne inde deleamur: Absit, Absit.

Mater nostra humanitas Iesu.

Et vero si mater nostra est sanctissima Trinitas, quanto magis Christi humanitas; quæ cum alias tum hodie omnia matris munia erga nos expleuit, genitrix nostra vocanda erit? Ita sanè & efficaciter & mirabiliter. Etenim matris tria sunt præcipua officiorum capita, ad quæ reliqua reducuntur, nempe parere, partum nutrire, nutriendo docere & instruere. Porro ad partum reducitur tum conceptio tum gestatio in utero, de qua audiisti ex propheta: ad nutritionem vestitus & ornatus: ad instructionem omnia quæ ad animum excolendum pertinent. Duo priora sunt nobis cum brutis animalibus communia. Nam & animalia quavis utrumque præstant quamuis diversimodè, ut scitis. Tertium solius hominis est proprium. At mirum sed verum atque utinam verum non esset. Homines quod hominum est proprium nempe instruere in virtutibus quos pepererunt, aut penè aut penitus negligere, priora duo peius quam bruta animalia currare. Proh pudor. Emendemus nos obsecro etiam hac in parte.

Matris officiorum tria capita.

Quod primarium negligitur.
NOTA,

Christus quomodo

Verum ad nostra redeamus ECCE MATER.

MATER TVA, ò pop. Christiane En
 Christus Iesus vniuersa ista hac ipsa die exe-
 quens egregie & superabundanter! demira-
 re ergo, adora, compatiare: & quod caput
 est obedias illi. Audiam quomodo id ege-
 rit. Primum itaq; munus est matris parere,
 quod præcedit portare in vtero. Id verò fe-
 cit Christus tum secundum diuinitatē vna
 cum patre & Spiritu sancto ante secula: tum
 secundum humanitatem toto vitæ suæ tem-
 pore. Si enim Paulus Apostolus inquit. *Filio-*
li mei quos iterum parturio quanto magis id
 ipsi Christo competit? Parturiuit verò nos
 cum longe maioribus doloribus quam pa-
 rere solent matres liberos suos idque multis
 nominibus nempe tum quod non semel sed
 multoties nos parturiuit: tum quia diutius
 doluit: tum quod omnibus corporis mēb-
 ris: tum quod etiam ipsa anima maximis
 cum angustiis id peregerit: tum quod abs-
 que omni consolatione: tum denique quia
 etiam post mortem nos procreauit. Quis
 vnquam non solum audiuit sed etiam cogi-
 tare potuit talia? Est ergo cur & compati-
 mur ei, & grati simus dilectissimi. & grati
 animi significatione ista recolamus, quam
 ad rem en vobis facem præfero sacram hi-
 storiam hodiernam delibando, & ea quæ
 iam notavi in illa breuiter & succinctè de-
 monstrando.

Hh h 3 Itaque

*hac exple-
uit.*

*Primum
matris offi-
cium pare-
re cum do-
lore.*

Gal. 4. 19.

*Superauit
hic Christus
matres om-
nes sex mo-
dis.*

*Parturi-
tio in horto
& ibi dolor.*

*Incipit ab
anima.*

*Redundat
in corpore.*

*Nunquam
talis partus
auarus.*

Itaque primus parturiendi modus sese offert in horto qui incipit ab anime & desinit in corporis dolores intensissimos. Etenim statim ingressus in hortum profert verba illa ad Apostolos, TRISTIS EST ANIMA MEA VSQVE AD MORTEM. Auditis o puerperæ, quanti dolores hanc matrem inuadunt? tanti ut sola tristitia quæ in anima sensit potuisset ei afferre mortem, & attulisset nisi impedita fuisset. O dolor. O compassio. At nondum finis, imo initium plane est dolorum. Ad id enim crescunt ista in prima secunda & tertia oratione non per paruum sanè tempus, ut in postrema redundantes in corpus, sudorem illi elicerent, & sudorem non aqueum qualem vos, o matres patimini, sed sanguineum nec modicum sed vberimum. Dicitur enim, ET FACTVS EST SVDOR EIVS SICVT GVTTE SANGVINIS DECURRENTIS IN TERRAM. Consolutores verò vel consolatrices, quales vos habere soletis multas, vbi? Nemo comparet, discipuli alij dormiunt iussi vigilare: alij fugam meditantur. Adest quidem ANGELVS DE CÆLO CONFORTANS EVM. At nescio quam ei confortationem dederit: vnum scio illum & ante & in illa AGONIA angustia & pugna corruisse in terram in faciem suam, nec fuisse qui subleuaret, O compassio. Quæ verò fuit pugna ista?

na ista? Duplex ut reor, nempe tum mortis & vitæ: tum timoris & amoris. Timor congregabat sanguinem ad cor, amor à diuinitate adiutus repellebat eum à corde, talemque ciebat sudorem. Quare? quia mors interimere volebat, vita verò repugnabat. Quare? quia multo plura propter nos, & propter superabundantem amorem ac nostri parturitionem, sustinere volebat. Sit nomen eius benedictum in sæculum. Sis gratus, O Christiane ECCE enim MATER TVA, ut te pariat, iacet prostrata, facies hæret terræ affixa, angustiatur, incuruatur, sudat & sudat sanguinem per totum corpus decurrentem in terram. O dolor, ô compassio.

Duplex pugna elicit sanguinem. NOTA.

Redit deinde ad se dominus Iesus, & surgens è terra excitat iam tertio tres illos discipulos ibidē in horto constitutos nempe PETRUM, IACOBUM, IOANNEM, & arguens eorum somnolentiam, prædicat illos iam non dormituros amplius, adesse proditorem cum militibus nuntiat, quibus obuiam progreditur eosque verbo prosternit, Petrum percutientem arguit, Malcho autē abscissam aurem restituit, discipulos abire facit, se vero tradit voluntati impiorum & ligari tenerique strictè permittit. Hæc præludia ad secundum partum. Nam & vos mulieres puerperam parturientem

Cæsim continuatur historia.

2 Parturitio apud Iudeos, qua

*Triplex è
dolore com-
pacta fuit.*

*Finis Et nos
matris si-
mites repe-
riamur.*

entem tenere fortiter consueuistis. Partu-
ritio verò ipsa fuit cum in domo Caiphæ
summi Pontificis nocte tota tum in conci-
lio Senadrin in diluculo. Dura & diuturna in
qua triplices alterius generis dolores consi-
dero: videlicet in corpore, in anima, in sa-
ma. Corpus pugnis, calcibus, capillorum
euulsionibus, ac variis & diuturnis percussio-
nibus à nefariis nequissimorum pontificum
ministris oneratur. Anima verò Christi cum
ex turpi Petri negatione, tum ex nefaria lu-
dæ suspensione, quid putatis quanto com-
passionis dolore stringebatur? At in fama,
& in honore multum hic patitur Jesus, quã-
do alapis cæditur ad quarum primam respõ-
det, quando facie velatur, irridetur, blasphe-
matur, quando tanquam homo sceleratus,
seductor, impostor ab omnibus gentis suæ
magistratibus morti adiudicatur. Quorsum
ista? vt nos, nos inquã qui in nomine ipsius
creditori eramus Deo patri pareret tales
qualis ipse fuit, nempe patientes in aduersi-
tatibus, compatientes proximis nostris de
eorum lapsibus, & ignominias à Deo siue
immissas siue permissas toleranter suslinea-
tes culpasque omnibus condonantes. Ita-
que ECCE MATER TVA o pop.
Christiane, effice igitur vt talem te patri suo
& tuo pariat qualis ipsa extitit ne quod absit
degener inueniaris.

Morti

Morti adiudicatus à Judæis traditur gen-
 tibus Iesus vt ipse prædixerat & primum ad
 prætorium ducitur daturque PONTIO 3. Part. a-
 pud Pilat.
 Mat. 20. 19 PILATO PRÆSIDI in manus, à quo
 examinatus mittitur ad HERODEM
 qui iterum illum Pilato remittit, Porro om-
 nibus his in locis & itineribus patitur tum
 talia qualia iam recensuimus: tum plura &
 grauiora. Proinde hæc tertia matris nostræ Crudelior
 ceteris,
 tum in fla-
 gellatione. parturitio multò prioribus acerbior fuit
 quod cum primis in flagellatione & coro-
 natione apparet. Ibi enim denuò toto pla-
 nè corpore & omnibus membris nos par-
 turiiuit mater & plusquã mater nostra Chri-
 stus Iesus, Præcipitur quidem in lege Moysi
 vt *plagarum modus quadragenarium numerum*
non excedat: at in te ô Saluator teste Brigida Deut. 21. 3.
 famula tua quinque millium excessit nu-
 merum, ideo enim te tradiderunt Ethnicis
 vt omnem in te crudelitatem exercere pos-
 sent. Neque verò sæuos illos & à Iudæis pe-
 cunia corruptos carnifices prius à plagis ces-
 sasse arbitror, quam te in illa tenerrima car-
 ne tua, cum capitis sudoribus deliquium
 pati animaduerneret. Quid verò hanc ad
 rem adfertur remedij? Nostris puerperis
 frigida aliquid aut etiam aquæ rosacæ aut
 alterius generis, excellentiores, cum flatu iu-
 cundo adhibentur: sudores verò linteis te-
 nuissimis absterguntur: Tibi verò quid?

Hhh 5 Pro

*Tum in
coronatione*

Pro bisso delicatissima, corona spinea acutissima capiti imponitur, pro reliquis alapa, pugni, sputa fædissima cæteraque eiusmodi cruciatus & ignominia plena multiplicantur, & ne quid ad immanitatem desit perueusta purpura appenditur, crassa in manus arundo baculi ad instar quales & in Italia videntur, in manus traditur, eaque ludibrij & doloris causa flexo poplite caput inmaniter feritur, ex quo nouus & delicatus cruor effluit ac facies collumque recenti sanguine irrigatur. ECCE ò anima Christiana MATER TVA, quomodo te denuò parit, quomodo dolet, quomodo toto lacerata corpore punctaque capite stat coram Pilato & toto pop. tum præ dolore, tum præ frigore omnibus tremens teque parturiens artibus. Quis tam duro corde qui illi non compatiatur? Quis tam ingratus qui ad imitationem facti huius pœnas sibi aliquas inferre hodie non studeat?

*4. Part. in
cruce asser-
vima,*

Sed necdum finis imo asperiora succedunt. Datur enim in IESVM à Pilato mortis sententia, propterea ipse arripitur, purpura ei detrahitur, vestibus proprijs induitur, crux humeris imponitur, trahitur, protruditur: In monte Caluarie: rursus vestibus spoliatur, cruci clavis affigitur, sanguis iterum iterumque profluit cum ex corpore toto, tum ex manibus pedibusque vberimè. Consolatio verò quæ? Nulla omnino, imo deso-

desolatio summa quæ illa expressit verba
DEVS MEVS DEVS MEVS VT *Desolatio summa.*
QVID DERELIQVISTI ME?

O tormentum animæ maximum. In summa
 sicut cœpit in horto ita finit in cruce sed ni
 fallor modo retrogrado. Ibi enim dolor &
 angustia animæ ita in corpus redundavit vt
 sudorem sanguineum eliceret, hic dolores
 corporis immensi animæ quoq; desolatio-
 nem afferunt. Quæ causa? Eadem quæ in
 prioribus. In primis verò vt nos pareret Deo *Comparatio iniqui cum fine.*
 patri perfectè imo plusquam perfectè mo-
 dis & rationibus varijs, quæ contemplanda
 relinquo immensa enim & infinita sunt. EC-
CE MATER TVA, O Christiane

reuerere, gratus esto, imitari stude, manus
 tuas immaculatas conseruando à sceleribus,
 pedesq; prohibendo ne ambulent in via ini-
 quitatis deniq; crucem post Christum fer-
 endo illiq; compatiendo. *Causa & fructus.*

Moritur dominus **IESVS** & post mor- *5. Part. post mortem.*
 tem adhuc parit. O stupor. Qomodo parit?
 Modo sanè cum partu mulierum & simili &
 dissimili, vtrumq; iam vidisti sed magis po-
 stremum, idem hic quoq; cogita. Similitu-
 do est, tum quia patri nos parturit, tum quia
 cum dolore, tum quia ex sanguine. Dissimi-
 litudines non repeto, postremâ explico. Par-
 tû ex impuro & corrupto sanguine in vtero
 matris concipi, coalescere, augeri, nutrirî ac
 tandem nasci scitis. Non sic hæc **MATER**
TVA

Similitudo & differētia inter partus.

*Testis hu-
ius partus
scriptura à
Patribus
exposita.*

*Mysterium
duorum Sa-
cramentor.*

*Natiuitas
per bap-
tisma.
Ephes. 5. 26*

TVA sed ex purissimo, præstantissimo, ac diuino suo sanguine patri æterno nos toties parturiuit. Non in vita modo sed etiã post mortem. Mirum sed verum. Quo teste? scriptura prout illam ij quos Christus doctores ecclesiæ suæ reliquit nobis interpretatur: nempe quando VNVS MILITVM LAN-CEA LATVS EIVS, matris videlicet nostræ, APERVIT ET CONTINVO EXIUIT SANGVIS ET AQVA. tum temporis nouam sponsam quæ omnes pios fideles complectitur ex latere noui Adami formatam esse. En natiuitas fidelium, en parturitio matris nostræ etiam post mortem ex purissimo sanguine, qui miraculosè circa eor IESV latebat. Cui sic aqua adhibita fuit vt nõ miscerentur sed separatim vtrumq; duobus riuus flueret. Quomodo enim aliter discerni potuissent? Fuit verò hoc mysterium duorum præcipuorum sacramentorũ nempe Eucharistiæ & baptismi quo regeneramur & membra huius sponsæ efficiamur D. Paulo attestate, cum de ecclesia inquit mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ. Quare vt hoc primum caput materni officij concludam repeto & clamo ECCE MATER TVA. O anima Christiana, aspice illã quæ tantis cum doloribus te parturiuit. Sis igitur gratus beneficij, & dolenti condoleas ne ob ingratitudinem grauissimè puniaris. Quid

Quid enim? Compatiuntur patienti domi-
 no omnia cœlestia & terrestria, terra contrem-
 miscit, petra finduntur, sepulchra aperiun-
 tur, aer obtenebrat, sol splēdidissimus nigro
 obducitur cilitio, ipsi deniq; *Angeli pacis* te-
 ste propheta suo modo *amare flebant*. Quid *Isa. 33. 7.*
 inquam solus nē homo cuius causa hæc om-
 nia acta sunt suo non condolebit creatori,
 & redemptori? Solusne cor suum lapideum
 non conteret, sepulchrum patens peccato-
 rum suorum coram sacerdote non aperiet,
 dolore mentem non findet, ieiunijs, flagel-
 lis, cilitijs corpus suum non atteret, lachry-
 mas ex oculis suis nō fundet pro quo Chri-
 stus Iesus fudit suas? Absit tanta à quoquam
 nostrum ingratitude dilectissimi, adsit verò
 obsecro continua compassio & memoria
 tantorum beneficiorum IESU quibus nos
 præuenit & parturiuit. Neq; verò turbet te
 quicquā, me dixisse pluries nos esse genitos.
 Id enim verissimum est. Singuli namq; quos *Cur dica-*
 cōmemorauimus imo & alij effusionis san- *mur mul-*
 guinis actus, sufficientes erant ad nos Deo *toties geniti*
 Patri progignendos, merito igitur & pro-
 priè dicitur nos pluries genitos esse. Deniq;
 memores simūs quælo celeberrimæ illius &
 valdè ad hoc vltimum appositæ figuræ de *Figura ce-*
lebrissima.
Gen. 35 18.
 Rebecca vxore Iacob quæ cum postremum
 suum filium pareret, Egreſſente anima præ
 dolore vocauit eum *Benoni, id est filius doloris*
 mei

mei Iacob verò Patriarcha pater appellauit eum Benjamin id est filium dexteræ. O dilectissimi recordemur obsecro & quantis cum doloribus parturiuerit nos hodie Christus Iesus & quod filij dexteræ à Deo patre nuncupati sumus. Ne igitur oro & obtestor prauitate nostra degenerantes in sinistram nos ipsi nequiter conijciamus sed potius matrem nostram imitantes, nos quoq; & hodie & toto vitæ nostræ tempore cum dolore bona opera parturire non cessemus, per quæ ad dexteram patris & matris aliquando collocari mereamur. Fiat fiat.

SECUN-

*DV. As ma-
tris munus
est partum
nutrire.*

*Chrys. bo.
mil. 60. ad
pop. Antio.*

*Id facit Ie-
sus corpore
suo.*

Secundum matris officium est genitum partum nutrire & vestire imo & ornare. De hoc alias, nunc nihil: de illo pauca dicamus. Et incipiamus à S. Chrysostomo qui conuenitur reperiri inter Christianas matres quæ quos genuerunt alijs lacte enutriendos tradant. Et merito hic sanctus lamentatur sæpè enim harum suarum vel deliciarum vel otij pœnas luunt. Caterum CHRISTVS IESVS non sic non enim alienis vberibus sed proprio corpore nutrit, & sanguine potat quos tantis cum doloribus genuit. Voluit enim quibus dedit spiritualem vitam, eandem etiam & augere & conseruare. O bonitas. O liberalitas. Porro hoc est alterum illud quod ex latere fluxit sacra-

sacramentum, quod tamē non in cruce sed aliquot horis ante crucē instituit, cur quæso? Ne videlicet tam preciosas margaritas projiceret ante porcos. Si enim porci nostri Sueuici, Germanici, Gallici, Polonici, licet Christianos se vocari velint, credere tamen Christo dicenti: *Hoc est corpus meum* nolunt quid fecissent porci Iudaici? Propterea anteuertit in vltima cœna. Qua de re quia heri audiistis & sæpe audire debetis, nūc duo tantum addo perbreuiter. Nempè hanc matrem nostram vt cibus iste nobis esset sapidior, voluisse vt assaretur. Nostis enim assos cibos cum primis gustui placere. Qui verò est assatus? Ecce in ingenti veru, in cruce inquam supposito igne, qua tribulationū & dolorum extremorum, qua charitatis & amoris sui ardentissimi: O Christiane **ECCE MATER TVA** quæ te tali tamque precioso nutrit cibo, quam ipsa est preciosissima. Sis igitur gratus. Sis memor. Sis compatiens tam acerbæ assationi. Denique præpara te ad digne vt par est degustandum.

Tertium matris munus est natū & educatum filium sive filiam instruere & bonis informare moribus. O vtinam id omnes matres patresq; non vt passim sit ineptè ne dicam impie, sed vt conuenit piè & Christiane faciant? Exemplum eni habetis hu-

*Sed antici
pauit &
cur.*

*Reiectio
duo tantū
adduntur.*

*1. Quomo-
do hic cibus
est hodie
assatus.*

*2. Exhor-
tatio.*

*TERTI-
Vt matris
officium in-
struere.*

*Id fecit Christi
suis in aliam*

ius matris nostræ sanctissimæ, quæ id eximie præstitit ut in alia concione demonstraui-
mus: nihilominus hic quoq; dicam⁹ aliquid dicta perstringendo: alia verò & modum alium adiungendo. Pulchre enim D. August. inquit (Lignum illud ubi erant fixa membra morientis fuit etiam cathedra magistri docentis.) Itaq; ECCE MATER TVA. O Christiane. Audi igitur illam docentem sicut te olim monuit sapiens cum inquit, *Audi fili mi disciplinam patris tui & ne dimittas legem matris tuæ.* Quid verò hæc mater docet? Octo. vnum antequam cathedram conscenderet; in cruce reliqua. Primū quod & fundamentum cæterorum est ad mulieres quas & prohibet flere dicens. **NOLITE FLERE,** & iubet flere statim subiungens. **FLETE.** Quid in ista contrarietate est mysterij? Dixi in præcedenti concione copiosè. Scopus est, docet & illas & nos omnes Deum amare & non tam casum corporum quam casum animarum deflere. Huius igitur doctrinæ rogo simus sæper memores, exemplo illius etiam alterius matris Blancae dictæ quæ filio suo Ludouico Galliarum regi identidem repetebat malle se illum in corpore quàm in anima vel semel mortuum videre. Hæc hæc ant menti, ori, & operi nostro, & non peccabimus aliquando, quod si peccauerimus statim ad lamenta recur-

*Aug. tra:
119. in 104.*

Pro. 1. 8.

*Tum nunc
octo verbis
quorum.
1. Funda-
mentum est
cæterorum,
& docet
Deum ama-
re eiq; de-
flendo pec-
cata recon-
ciliari.
Exemplum
Blancae.*

recurramus sicut nos mater nostra verbo illo FLETE docet, ut ex ipso etiam textu patet.

Secundum verbum matris nostræ est iã *2. Verbum docet proximum diligere etiam inimicum.*
 in cruce cum ait, PATER DIMITTE ILLIS. Quibus? Inimicis qui illum crucifigebant. O lex matris sapientissima? Lex in quã facti, quia quod ipsa egit id nos facere oportere expressit. Porro si re benè considerauerimus in hac & priori verbo *Mat. 22. 44.* *Universa lex pendet & propheta.* Etenim priori docet nos dilectionem Dei supra omnia ne videlicet eum peccatis offendamus, quod si contrarium nobis aliquando contigerit, ut statim per fletum & pœnitentiam Deo iterum reconciliemur. Hac vero lege præcipit nobis dilectionem proximi, usq; ad dilectionem inimici, quod quomodo fieri debeat re ipsa monstat: sed & verbo, alias id copiosè duxit. *Mat. 5. 44.* Obediamus ergo illi dilectissimi.

Tertium verbum est ad latronem *3. Crucem amplecti.*
 AMEN DICO TIBI HODIE MECUM ERIS IN PARADISO. Quid hic doctrinæ? inter multas hæc quoq;: Illi dari salutem à Christo qui cum ipso pendet in ligno. Non intelligo. Intelliges si recordaberis dicti eiusdem matris nostræ inquitis: *Mat. 10. 38.* *Sine qua nulla salus.* Qui non accipit crucem suam & sequitur me non est me dignus. Quid dicent ad hæc qui cum Christo volunt quidem esse in Pa-

*Exemplum
latronis ex-
mitem.*

radiso, sed nolunt esse in cruce? O quam fallentur miseri miserè! Itaque ne nobis quod absit idem eueniat imitemur hunc sanctum latronem, qui ideo verba ista audiuit, quia crucem & si propter scelera sua impositam patienter tamè tolerauit, quia poenitentiam pro peccatis egit: quia spem in Christo habuit, quia illum contra blasphemias socij sui defendit, quia Christo compatiebatur, quia eum amauit. Id igitur & nos agamus, & si crux deest, quæ ab aliis imponatur, nos ipsi nobis eam per mortificationem applicemus, ne paradiso orbemur.

*4. Domestico-
rum curam
gerere.*

*1. Tim. 5. 8.
Ne infideli-
sis deterior.*

*Occurritur
mendaci
excusationis*

Quartum verbum Christi est, tum ad matrem, MULIER ECCE FILIVS TVVS Joannem intelligens, tum ad DISCIPVLVM, ECCE MATER TVA. De vtroq; in hac concione multis est actum: Idcirco nihil aliud adnecto quam commendari hic curam cognatorum, & domesticorum, qui enim suorum, & maxime domesticorum curam non habet fidem negauit, & est infideli deterior, ait Apostolus. Intelligitis hæc qui aut parentibus subministrare necessaria iuxta eorum statum negligitis, aut domesticos, liberos, famulos, & ancillas ad percipienda sacramenta non expellitis? Cauete ne grauius quam infideles puniamini. At inquis. Non habeo vnde illos alam! O quam mendax est verbum istud penè in omnibus!
Nolis

Nolis inebriari, & velis strenuè, vt olim parentes pro te, ita tu nunc pro illis laborare, & non deerit, vnde non solum illos alas, sed etiam aliis eleemosynam tribuas.

Quintum verbum, **DEVS MEVS, DEVS MEVS, VT QVID DERELIQUISTI ME?** erudit nos in tribulatione inuocare Dominum, & spem totam in illo collocare nostram: ipse vero si è re nostra erit eruet nos, sin minus patientiam donabit. *Ab- sit autem contra instrumenta Dei, qui nos tribulant irasci, absit murmurare, multo vero magis absit vindictam meditari. At ne scis inquis, quæ ille mihi mala fecit: sed tu profecto scis quæ mala Judzi Christo fecerunt: Sunt ne vel tua cum eis, vel tu cum Jesu comparandus? Minimè. Ergo vt ille omnibus condonauit, & patienter tulit, ita & tu, sed hoc iam superius egimus.*

5. In tribulatione sperare Deo.

Nec persequi instrumenta.

Incepta excusatio refellitur.

NOTA.

Sextum verbū est **SITIO**, ò sapientia matris nostræ! sicut priori quomodo in aduersis ita hoc instruit quomodo nos in prosperis gerere debeamus. Quamuis enim Christus nulla tunc prospera quin potius crudelia tormenta senserit, tamen quia nouerat nos & siti, & fame, & alijs eiusmodi plurimum abuti consueuisse, ante ipsum agonem erudiuit nos non ebrietati, epulis, luxui, alijsue oblectamentis carnis, sed mortificationi vacandum, sitimque similiter &

6. In prosperis mor- tificatione.

7. Perseuerare.

8. Deo spiritum commendare.

alia aut necessario potu sedandam, aut ne sedandam quidem sed comprimendam esse. Septimo verbo **CONSUMMATVM EST**, docet perseuerantiam in bono opere sine qua nemo coronabitur. Vitimo. **PATER IN MANVS TVAS COMMENDO SPIRITVM MEVM**, Præceptum dat vt ita viuamus quo hæc verba fidenter in agone dicere valeamus: sicut sanctos fecisse legimus & omnes piè morientes siue verbis siue corde agere non dubitamus.

Retribuimus matri nostra exhibendo.

Thre. 3. 19. Quod ipsa requirit nempe. Gratiitudinem. Contritionem.

Hæc sunt nõ explicata sed insinuata quæ mater nostra sanctissima hodie præstitit nobis materna officia: cum instruendo & pacendo: tum verò toties & cum tantis doloribus nos parturiendo: Quid verò à nobis requirit? Illud inter alia de quo nos per prophetam monet inquitens *Recordare paupertatis & transgressionis meæ absinty & fellis*. Nos verò quid ad hæc? Quod subnectitur *Memoria memor ero gratias agendo & tabescet in me anima mea præ contritione & compassione gemendo*: Id igitur faciamus dilectissimi. **ECCE MATER TVA** ò Christiane. *Recordare paupertatis eius quomodo nuda pependit in cruce maximis cum doloribus te parturiendo: recordare & transgressionis non ipsius sed tuæ quam tamen ipsa suam vocat: quia transgressionem nostram*
in

in se recepit vt Patri aeterno pro illa satisfacere-
ret, O misericordia. Item recordare *absintij*
& *fellis* & omnium p̄narum quæ sub his
comprehenduntur quas tui causa sustinuit. *Compassio-*
Horum inquam recordare, ò anima *nem.*
Christiana. Et non fucate vel superficie tenus
sed sincere & ex corde responde. *Memoria*
memor era id est iugiter & perpetuò istorum
recordabor & *tabescet in me anima mea*: tum
p̄ dolore pro peccatis meis, quæ tantarum
p̄narum causa extiterunt: tum p̄ com-
passione quã debeo tibi pietissimæ & mu-
nificentissimæ matri meæ, & *hæc recolens in*
corde meo ideo sperabo in sanguine & meritis
tuis vt tu me dictis istis docuisti.

Et verò vt hanc sanctam compassionem *Sex gradus*
in nobis excitare valeamus videndum est *compassio-*
quibusnam è riuus ea oriri soleat. Id verò *nis pro me-*
punctis sequentibus adumbrabimus iuxta *tienda pas-*
quæ totam Christi passionem meditantes *sione Christi.*
quod cupimus assequi poterimus. Sūt verò *NOTA.*
sex posteriora priorib. semper ad id p̄stan-
dum validiora. Primo enim mouentur om-
nes homines ad compassionem, ex magni-
tudine dolorum quæ quis patitur quod aded
est verum vt etiam bruti animalis hoc no-
mine aliquando misereamur. Qui verò do-
lores maiores excogitari possunt ijs mater
nostra nos parturiens suscepit? Crudelis-
simi, vniuersalissimi, omnia lædentes, ac

2. *Præser-
tium in in-
nocente,*

penetrantes corpus, famam, sensus, poten-
tias, animam. Secundo augetur compassio
cum videmus innocentem talia pati. Quid
verò Christo innocentius? non solum Deo,
cœlitibus & sanctis omnibus sed etiam ipsis
hostibus testibus? Iudæ traditore, Iudæis
cum Iudæ dicunt, *quid ad nos?* Pilato ali-
quoties, Herode, latrone, Centurione quo-

3. *Magis e-
tiam in ho-
mine san-
cto.*

que cum suis militibus & reliquis? Tertio
crescit commiseratio quando intuemur hæc
vniuersa sustinere hominem sanctum & vir-
tuosum. Quis vero est virtuosior & sanctior
Christo Iesu? nempe qui inimicis suis capi-

Ioan. 8. 46.

talibus ausus est dicere. *Quis ex vobis arguet
me de peccato.* Ipsi vero non ausi sunt quic-
quam ad hæc mutire, ne mendacij con-

4. *Magis
in benefa-
ctore.*

uincerentur. Quarto augetur magis cum
patitur is qui beneficia contulit. Eiusmodi
erat Christus, qui *pertransibat benefaciendo,*

Act. 10. 38.

mirifice & liberaliter, quæ recogita. Imo in
hoc ipso actu, Iudæ oculum porrigit, mili-
tes erigit, qui nunquam alias surrexissent,
Malcho aurem restituit, omnes denique in-

5. *Magis in
consanguini-
co.*

struit, & pro inimicis orat. Quinto multo
magis compassio augetur cum aspiciamus
hæc omnia pati amicum, socium, consan-
guineum, patrem vel matrem nostram. Ta-

Ioan. 15. 13

Mat. 12. 50

lis est Christus qui inquit. *Iam non dicam vos
seruos, sed amicos:* qui insuper omnes faci-
entes voluntatem patris sui vocat, matres,
fra-

fratres, & sorores, suas. O vos patres & matres quid faceretis si videretis filium vestrum innocentem ab iis, in quos ille multa contulisset beneficia sic tractari, nempe cōspui, colaphis cædi, grauissimè flagellari, spinis coronari, toto corpore lancinari, ac cruci tandem affigi? Quis dolor tunc inuaderet corda & animam vestram? Idem igitur vt nos quoque afficiat operam demus charissimi. Denique accrescit maximè commiseratio, si talem qualem depinximus videmus ista omnia pro nobis pati qui alias hæc non sustinisset. Id vero in Christo expletum asserit, & in veteri Testamento, Deus Pater inquitens, *propter scelus populi mei percussit eum*, & in nouo ipse Iesus dicens, *pono animam meam pro ouibus meis.*

6. Maximo cum talis pro nobis patitur.

Isa. 53. 8.

Ioan. 10. 15

Quare & vnde cœpit nostra finiatur oratio: ECCE MATER TVA, ô anima Christiana, mater in quâ talis qualè descripsi, imo qualem nemo describere potest, in qua omnia dicta cōcurrunt & multo plura. ECCE MATER TVA. Agas igitur ei gratias pro partu, pro alimento, pro doctrina, & gratus sis non tantum corde & ore, sed etiam imitatione ei compatiendo. Imitatione enim compati res est omnium excellentissima. Tu vero, ô mater nostra Christe Iesu. Tu ô anima sanctissima. Tu ô columba candidissima, egredere iam ex hac arca cor-

Qua omnia hic concurrunt.

CONCL. per exhortationem

Et orationē

Gen. 8. 17.

poris noui Noë, & fer patri tuo aeterno, *ramum oliuæ virentibus foliis*, signum cessationis diluuij, non aquei, sed sanguinei, non quo perit malus mundus, sed quo reparatur bonus mundus, cessationis inquam iræ Dei super terram, proinde nobis remitte, quæ per oliuam designantur. Mitte nobis misericordiã pro qua clamamus, Miserere nostri, genitrix nostra miserere, & dimitte peccata nostra, miserere iis, quos hodie purpureo tuo sanguine, & genuisti & redemisti. Mitte præterea pacem. Pacem inter nos & patrem tuum, & teipsum, & alium spiritum paracletum, pacem inter nos & proximum, inter animam & corpus, hisque similia. Mitte lætitiã non illam carnalem, bestialem, diabolicam sed spiritualem, sanctam, diuinam. Mitte pinguedinem & vnctionem, nõ qua impij impinguntur, sed qua, *et dii videntur et homines pij delectantur*. Mitte victoriã cuius ramus oliuæ præcipuum est symbolum. Vides enim quam validè à carne mundo, & ipso diabolo impugnamur, neque ex nobis resistere illis vilo modo valemus. Aduua ergo, & da benigna victoriã. Denique genitrix sanctissima post commendationem anime, vt nos idem facere inoneret, post clamorem validum, vt per totum orbem exaudiretur, post fletum, vt nos flere doceret, inclinato capite, vt omnibus osculum præberet,

100. 2. 9.

ret, EMISIT SPIRITVM, sequere
eam, mente, commiserationem, & sancto o-
pere. Amen.

CONCIO IV.

Admiratio & Amor.

Ecce homo.

Magna equidē de causa primus prophe- Exemplo
tarum qui D. Hieronymo Euange- tum Isaiæ
lium texuisse visus est, conscripturus eam, Propheta,
cuius hodie memoriam agimus historiam, Isa. 53. 1.
ab his illam orditur verbis. *Quis credidit au-*
ditui nostro? & brachium Domini cui reuelat-
um est? Quibus quid aliud agit quam ad-
mirationem in nobis excitat rei planè stu-
pendæ? proinde infidelibus creditu impos-
sibilis: nempe, quomodo is de quo paulò Ibid. 6. 8.
postinquit, *generationem eius quis enarrabit?*
ipse videlicet Deus, tanta & talia pati debu-
erat, qualia & ipse per Spiritus prænotio-
nem sciuerat, & nos iam præterita recolimus. Tum Paul.
Hæc ipsa verò post modum D. Pau. Apost.
demirans causamq; rei inuestigans. inquit: Rom. 5. 6.
Ut quid enim Christus cum ad huc infirmi esse-
mus